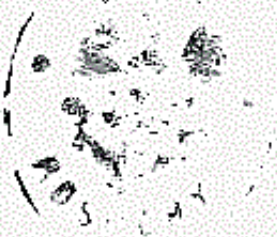

~~Knihy tato~~
obsahuje 396 bílých stránek.

Edward Tupa
Starosta

Rozsochy.

Vvod.

fanni ves 5 km západně Bystřice, katastrální a polit. obec rozlohou 655 ha², v údolí nad Divišovským potočkem s obou stran při silnici od Strážku k Jimramovu (as 500 m nad moř.). Domy jsou v řadách s mezerami. O Rozsochách je málo zpráv. R. 1643 bylo tu usedlých 17, ale v 1663 uvádí se jen 8 domů, usedlých a 20 pustých. R. 1671 bylo usedlých domů 14. Roku 1730 domů 44, obyv. 371, na 120 jiter polí, 200 jiter luk a 1300 domů 16, obyv. 531 katol. a 11 evg a 9 lidí křesť. fesi. Jara byla již v. 1285. R. 1409 jmenuje se Poldach z Rozsoch a v. 1436 Zikmund z Rozsoch, týče jeně se také po Křecanech psal a je- hož v. 1436 poháněla abatyš a Doubravnicka Elška, že státi v pravém land- sýdci ves klášterní Rozsochy se všemi požitky, malými i velkými nemáje k tomu žádného práva. Shukčivě měl podle nálehu panství ačimund panně abatyše a konventu z Doubravnicka zase zboží jejich Rozsochy odstoupiti. Když pak klášter doubravnický brý potom zanikl, ujali se zboží jeho nahradatels kláštera paní z Pernštejnska a tedy také Rozsochy, náležely se zboží lyotřichému, v nichž stále byly. R. 1750 platili poddaní molnosti o so. jiri 11 zl. 40 kr. a o sv. Václavě kolikrát, a polí bylo mnohý 3 zl. 56 kr., předti 249 liber, lnu odávali 45 sepie a 2 1/4 hopy vaje, v Rozsochách a v Blázejovicích 13 sedláků roba- kovato týdně po 3 dnech s 1 týdně a s 1 volnem a ve jiri (1/4 rohu) celý týden - 10 podsedlých týdně 3 dni a ve jiri celý týden, jelyali pničky týdně 2 dni. Na jiri stane obec je furší hostel založen v Dentoloměje, je na návsi na hřbitově, byl vptaven na místě starého kostela Maximilianem Josefem svob. páncem Mitkovským v. 1763-1765, a posvěcen biskupem královéhradeckým Hanibalem hrab. Šümegeorem v. 1766. K presbytáři přistavena jest sakristie a naproti kaple křestní, nad oběma jsou oratoře. Oltáře jsou 2 (pobře. sv. Jana Křt. od malíře F. Krompaie. V hostele v hrobce pochován je stbodaratel kostela Adam. Josef sv. p. Mitkovský (zemřel 1782). Nápis na jeho hrobce je: Hic jacet peccato- rum maximus Maximilianus Josephus Mitkovský natus 30. Maji 1709, obiit

Úvod.

Průběh 18. Januara 1782. Věci jsou po dvou stranách hlavního vyznání; na
 rucki byly 3 věci svorny (nejlépe s 12 centy ulet r. 1559 od mistra Adama v. Tel.
 f. 1559, a s obzorem B. Jare) ale za
 Božího od Adama svornost ve f. 1559, a s obzorem B. Jare) ale za
 boří r. 1556 byla severní věc bláskem rozřezána a vyhořela; hodiny, míceny a svorny
 spadly, přičítaly byly v B. 1805, 1807, 1800 a 1805. Některými a
 spavení a nádherně vymalován r. 1925. To však nyní jen jeden svorn, dva větší stěhl a
 sud věšely svorní, byly ve válce odstrány na liti díl a zapláceny 4 št per 1 kg (bez hlavy
 a sídce) a obnos ve válce věšely přijímáčky vyplacen. Starý kostel r. 1662 měl 3 oltáře,
 ve řadi byla schránka na ul. svatost a kamenná hřbitovníce uprostřed kostela. R.
 1672 schva stěchy a řadi kostela mohly se spraviti, poněvadž nebylo z čeho.
 Hřbitovní řad byla plácena; musela se dřevěným plotem trochu nahrazovati,
 aby na hřbitov nemohl dojít. Farar, jak zmíněno, připomíná se v Ro-
 soshách r. 1285; tehdy byl tu farářem Jan. Pak mizí všechna paměť o farě,
 až r. 1568 jmenuje se kněz Tavínec z Rossoch, r. 1582 farář Albrecht, jenž sem byl
 z Rossoch dovozen, ale již po roce zemřel. Zakim byli se také zde usadili
 nekatolíckí predikanti, z nichž byl r. 1571 Brikci Skalovský. R. 1583 byl po-
 dáván biskupem Stanislavem Pavlovskému k potvrzení na faráře de Rossoch
 Jan Sopal, ale biskup ho zamítl, protože nebyl ani katolíkem, ani knězem. R.
 1584 - 1585 řádali nadarmo zdejší o faráře, nebylo kněží a proto byly Rossochy
 do f. 1585 přikládány k f. 1585 toho, jak biskup si do Jana z B. 1585 stěžuje,
 nemohl zde farář býti živ, leda by farě bylo vráceno, co jí bylo vráto nebo leda by
 to bylo jinak nahrazeno. Obec raději braly, než-li by co daly, a nechtěly dá-
 ti ani toho, co byly dlužny. Farář v Rossochách mští se zase kprve roku 1594
 r. 1595 byl tu Jan Rektorius, jenž dostával na rok 120 kop, ale žaloval na něho
 pan podací Ples, že přec 250 lidí podobozí spřisobou a řádného pod jednou
 komunikoval, obecnou spověď říkal, na vinu a na svědomí jejich, nemu-
 ho se ptal. Po něm téhož roku byl již r. 1597 Albrecht Lisčko. R. 1609

byl na Dřevochy investován Albert Branden. Při prodeji panství bytosti byly li-
 noví roby, nebylo kostelní podací novému majiteli Janu Fejtkovi a Althausovi,
 jichžto evangelických postouperů, zchátral je kupce 1613, ale s výhradou, že zde smí byti
 desátní jen katol. kněz. Tak v 17. století byly Dřevochy filiálkou bytostinskou; v 1672
 a pozemky, farmičky byly dány poli v jednomě knize pustých, malý lesík jen, od 15 let od lidí
 vyřhaný, louky byly na 12 voj. sosa. Celkem 50 ul. k raduši psovostkinnu, učinily 1605
 Edmund Jan Bla. Hofmannský ze Sloupna, co, r. 1655 Bystřičtí zaplatili je-
 ně Kostelní dávati 2 1/2 ul., ale neplatil se. Sosa byla na spadnutí a jen v jed-
 ně svitnici nic bylo se bytostí. Farmičky byly však katolíci, desátní platili
 do Bystřice ročně 14 ul. 4 hr., gruntu bylo asi 400 k. pustých, se desátní, sežánelo je
 méně, než se mělo sežáneli; rovněž v celkové stránce k vyčty 3 gruntu, z nichž
 ročně vyžánelo 6 ul. 32 hr., kromě peněžitého desátní dávati ještě po 1/4 máru másla
 a pět bytů lnu. Filiálkou Bystřičkou stály Dřevochy až do r. 1763, kdy byla fara
 Maxm. Jos. vol. párem z Píthovic dotovaná a samostatná duch. správa zřízena. Do
 Dřevoch přinášán bylo desátní z obcí přifařených. Desátní bylo r. 1711 u Dřevoch z Blázejovic
 26 ul. 30 hr., z mpsku 2 1/2 větní lnu, 16 máru másla, 3 kopy 56 k. vajík, 3 kopy toho patřili k
 sedmí fari: Althausice, Kunratice, Rovně, Divišov, Vojtěchov, Dobrušev, dlota. Od 2. sobodu k
 v. Voj. a 10 Blázejovic, byl desátní: 3 kopy 30 mpsku v. ita, 55 m. pšen., 32 m. kvasu, 3 k. 30 mpsku sosa,
 7 m. 4 uhl., 1 k. kvasu, 48 máru másla, 4 sandy soli, 10 sandů piva, 60 sandů stříbr., 6 m. ps., 32 m.
 v. ita, 10 m. ječ. a 14 m. sosa dotánela panství. Působili zde: Jiří Kresta, Matěj Volný, Matěj
 Kopecký, František Hrachovina, Duboký, Frant. Hájek a mysl. Josef Štáhl. Dva kostelníci
 byli r. 1711 panti volty, kostelní hospodář měl od p. Jana Št. do Václava voltu polovní.
 Škola zřízena byla zde zároveň s farou r. 1763, na nynějším i 15. D. 1792
 byla knaltem Janem Nep. Píthovským vystavěna nová budova přímenná; nynější
 škola o 1. poschodí postavena byla na Ximie místě r. 1885. Učitel měl r. 1771 od farní-
 hu 20 m. 7 ochl. z. ita. Učitel se zmenuje zde počátkem 18. stol., přibýval v
 dané farni. Působili zde: Josef Travnicek¹⁷⁷¹⁻¹⁸⁵¹, Em. Louček 1851-78, Jos. Bohanýa 1878-1908.
 Frant. Vilim 1908-1920, kromě celé řady kratsí doby působících.

4.
Uvod.

1500 osvobodil: Vilém z Bernštejna Rozsochys od povinnosti špordání pan-
 ského vána a r. 1515 od desiatnického vození vlt. Byla zde stará vyhlá. Povinnosti
 rybníkáře, kral r. 1610 byly: přední, voda, jakého by kdy pan mu, K obzovani dal, hodné a
 náležitě do jeho libosti svým náhledem a prací, obzovati, a když by ho něti z něho-
 jiného dal, byl, taková obzovati. 2. když by jaká potřeba z cemi aneb vypravá vojenských vě-
 se, země byla, povinnos byl, dobrého koně se jsi, dostatečnou výpravou, s dobrou stroji, s ruce
 nicemi a s hodným pražobkym, na něj náhled vypraviti, 3. při dělnických neb robiti-
 ních panstvích, když by k tomu dostatek mchli, bojování, lidí, poddaných řízení a spravování,
 při šenkerání a jině jak ho - od starodávna povinni a zavázáni jsou. Jména ka-
 ti jsou: Na Bartůňkovském, Jaccůvka, v Krověňkách, na Štěpánce, v Otčíchách; les
 v Štobratkě měl r. 1750 56 mtr, kdyz činili se sedláci zdejší nároky na 10 mtr lesa,
 kterýž dříve měl, ale neměli na to nic písemného, - jest zde panství dvie :
 náležel je - 17. století majitel panství, hrabě z Václavova a obrátil k němu grout
 Dvorníkovský, Zábřehovský, Timačkovský a Stronákovský, a 1750 měl dvie 276 mtr
 roků, 71 mtr les, luk, a 50 vovů, stoupených z seno, a na 2 fary, stary.

Jest zde hraničský spolek, Domovina, Otčina, Oubadina kat., Del, Sokol. Žel;
 že spolky ty majíem snahy své řízení a tím svomosti v obci více štěstí než-li
 prospívají. Je polozedlí občané je zde pšata a železniční zastávka. (tímé stání).

V Rozsochách narodil se r. 1787 Josef Štaniš, syn učitele, střední na panství vá-
 městském, zemřel v Brně r. 1864. Byl pilným sběratelom a zapisovatelem památek
 historických z Vámišské, Dvřák a okolí, jeho práce uložené jsou v sam. arcibiskup. muzeu.
 Rozsochys rozšiřují se směrem podél silnice bystrické a podél silnice k
 Jimramovu mezi samotou „Fibelna“ 1 km a „Kobráčím“ 2 km od obce vrtákovské.

Blázejovice

dvie (1376, 1588) Blázejovický, ves 5 km již z Bystrice, katastr. rozloha 1'25 km²,
 po pravé straně Divisovského potoka na svahu návsi, při silnici ze Stránku k Jimra-
 movu. Domy jsou po obou stranách silnice. R. 1643 byli tam 3 osedlí, r. 1663 byly osedle do-
 my 2, pusté 3, r. 1674 byla někde obec 3/84 kmetu, domy osedle 2, nově pustý 1, starý 6, r. 1790
 domů 10, oby. 57, na 60 jiter pole, r. 1834 domů 11, oby. 83, r. 1900 domů 10 oby. 99 kat. (osob.)

V Blatějovicích byl r. 1371 osedlý Jindřich z Jindřicha Heřboří tam měl kateř. 1376
 Vojtěch z Vojtěšina, který prodal dvůr s domem káncelář Albertovi z Vířovic a kateř. 1381 se pone-
 201; avšak r. 1385 prodal Jiří Albert z Vojtěšina dvůr Adamovi z Domanína Tehdy kateř
 Jindřich z Blatějovic prodal aboři své kromě dvoru a dvou chalup Mikšichovi z Rožmberka,
 jenž r. 1392 prodal všechno, co měl v Blatě, Bohumilovi a Jindřichovi, bratrům z Rožmberka
 kteří se r. 1398 prodali Adamovi z Bavorovic. R. 1406 prodal Jindřich dvůr s kateř. Závěru
 si z Bavorovic, jenž měl dceru jeho Kateřinu za manželku. Děti Kateřině zapsal r. 1425
 Vilém Záh z Domanína na dvoře svém v Blatě 15 kop. grošů, kteráci přijala bratra svého, kně-
 ze Zigmunda na spolek. Dvůr Závěru měl po něm bratr jeho Otěk, jenž jej prodal r.
 1420 Václ. ze Zvole a kateř. r. 1427 Adamovi z Albrechtic a Elěce, manželce jeho. Martin pecl
 se po Blatějovicích z 1406 kateř. Bohuše, jenž přijal na spolek všech spoluzemě, manželku svou
 Annu, z 1427 z nemoci se stěhl z Blatě, kterás, dvůr svůj naproti Vojtěšinu prodal Petřichovi
 z Rožmberka, jenž na něm zapsal manželce své Barbore 20 hř. R. 1464 uvádí se Jan Benda
 seděním na dvoře v Blatě, jehož poháněl z 30 hř. Hynek ze Zvole, že mu dvůr s kateř.
 dědičným v Blatě z toho mu postoupiti nechce, a Adam z Blatě poháněl ho z 44 hř.
 ze koupiv od něho dvůr v Blatě měl mu dáti hotové peníze, toho že však nečinil;
 než o vše se spolu pohledili. Věco později dvůr Malý Záh z Domanína jeden z nejš. dvůr,
 jenž se z 1481 oděhl svého práva na dvoře v Blatě, a dvůr svůj, jako jest na něm Václav
 nek byl, vlozil se doby Štěpánovi z Blatěj. Tenk dvůr, jako jest na něm Václavek byl, vlozil
 z 1490 Marketa a Kateřina, sestry abotni z Blatěj. Martinovi z Kunčatic. Vše již před
 tím 1491 koupili bratři Vilém a Václav z Bernštejna od Štěpána Křešča z Město-
 děl a jeho manž. Kateřiny ze Zvole ves Blatějovice a kateř. v Blatěch, tak jak
 aboři to na Kateřinu po smrti bratra jejího Hynka ze Zvole spadlo, na 25 kop. gr.
 Tím staly se Blatějovice Heřboří páni z Bernštejna a čítány byly v 16. st. ke sbs-
 ti Dvůřickému, a něhož již krale říkaly. Při tom však zůstal tu jeden svobodný
 dvůr. R. 1571 seděl na něm Jakub Dvůřák, z 1675 Vít Blatějovský, před ním Mandalena
 Dvůřka, tehdy měl 70 mř, kterého r. 1700, když na něm byl Vít Dvůřák, čítalo se u něho
 omých 15 mř, pastvni 10 mř a luk na 10 dvořipř. vorů sena. Je to dvůr č. 2. R. 1771 desátek
 10 kop. R. 1800 jako v Rožmberkách.

Úvod.

Soddání platili v 1750 volnost moře a v júně 2 a 143 km. a volnost v m. Vácha
 ve a dávali 16 stepie Desáthku dávali v 1672 do Bystřice 1 a 1 24 km., ale moudro
 roli bylo křida poutých, kánie se 24 a 16 km. méně sežárela než se sežárel. v 1711
 kromě toho dávati 1/4 máru másta, po pět byti lnu. V 1711 dávati desátek dožínky
 V 1500 osvobodil Vítim z Bystřice Blázejovičky od parrncati ářpování panství
 rina a v 1515 od bespiatního vřevu rýb - Biatk jsm. Jasinka, pčra, na Vysočanech,
 v studené, na Přomívce.

Vojetín

stíse Vojetínch, ves 4 km z. j. Bystřice, katastrální obec rozlohy 2166 km², v ústolce
 po obou břích Nedvědičky. Domy jsou kousci od sebe. V 1663 bylo ve Vojetíně
 5 svob. dvorů, z nichž 2 byly 4 osedlé a 1 pustý. V 1790 bylo tu 16 domů, 116 díř. v.
 1824 domů 19, díř. 99, v 1900 domů 14 díř. 130 hat. jin 300. Účty 126. Vojetín
 jmenuje se se sborů Bystřického v 1358, kdy směnil Jách z Bostovic sborů své Bystřice
 ké s markrabím Janem za ves a sborů Sivinské. U sborů Bystřického páni z Bost.
 jmenuje se Vojetínch kánie v 1588; svobodné dvory ve Voj. náležely patk. v 17. st.
 a větší část kř státní Rokyhoskému a potom i s ním k panství Bernštejn
 skému, z menší části kř sborů Bystřického. Vojetín, kánie od
 starodávna sestával z několika svob. dvorů. Tak v 1349 Jikha z Vojetína
 postoupila synu svému Bohojovi 4 lány a mlýn. 1360 Anna z Voj. prodala Svob.
 z Vojet. a jeho manželce Machyně jedno popluní. 1365 jmenuje se Strachyna z Vojet.
 syn Markty z Bláškova, jenž měl ve Voj. dvůr, lán a pastviny a sčerpil se na to a na
 sborů z Bláškově s matkou svou. Strachyna sčerpil se patk. v 1391 s Ondřejem
 ze Zvole na něcko sborů své a na sborů Ondřejova Zvětinštího kř oba jím v 1387
 spolek svůj zrušiti a Strachyna, kterj se byl koupil ves Jakubov, postoupil dvůr Vojet.
 sborů bratru Ondřejovi Váňkovi ze Zvole, jenž s matkou svou Kacířnou prodal dvůr kř
 chyně Michálovi z Vojetína a bratru jeho Bohojovi. Michálek patk. napeal lán na tom
 dvůr a na jiném dvůr, který měl od matky, manželce Zdence věrem 25 hřivem. kř v r. 1398
 1398 prodal Michálek, jenž koup. kř lán, svobodný dvůr Strachynovský Jarobovi z Vojetína
 a manželce jeho Ofce z Bohoj prodal Tomáškovi z Bisčevského svůj svob. dvůr v 1404

jení švéd na něm rapsal manšlece své 18 hů. Již v r. 1403 prodal jez Tomáš
 Mělnický z Domanína, v r. 1407 Mělník manš z 9 hůl. a prodal se synem Janem
 jez Lehmannovi z Rasoř, který pak jmenuje se Chlívského. Jez prodal v 1417 Mělník
 v synu Rasořovi, z Vojetína. Tedy Mělník násled potom ještě jení dvůr ve Vojet.
 o něm je toto známo: Již v r. 1363 prodal Tomáš z Vojetína dva lány kaméři Štěpá-
 noví z Vojetína. Děti Štěpánovi byly: Albrecht z Vojetína, Filip, Dorota a Hedviha. R.
 1385 astoupily se všim svým zbožím a v r. 1396 Dorota a Hedviha postoupily bratru
 Albertovi svůj dvůr ve Vojetíně, jení na něm rapsal manšlece 25 hův.
 a současně koupil Albrecht z Filip jedon dvůr ve Vojetíně od Jindřicha z Velimě
 z Tichovic. Vše dvůr Filipův z rybníka prodal Albrecht jení v r. 1392 Lenkovi z
 Rasořky. R. 1406 pak Albrecht (snad Xpě Albrecht) z Vojetína rapsal své dvo-
 ře manšlece Marketu na dvoře svobodném ve Vojetíně 20 hů, která potom
 v r. 1437 přijala na to na spolek děti své Jana a Marketu. Jan pak v r. 1447 prodal
 Kateřině z Radhova a jejím dětem dvůr ve Vojetíně, který jez v r. 1466 plo-
 žila ve dvůr Mělníkovi z Vojetína. Synové Kateřininí byli Matěj, Jan a Filip.
 Vše dvůr ještě jení měli zboží ve Vojetíně. Hřed v r. 1373 jmenuje se Elžba z Vojetína, kte-
 rá astoupila se na své kamější zboží s dětmi, v r. 1434 uvádí se Gertruda z Vojetína,
 která pokáněla Marketu z Vojetína, že jí nespravedlivě a proti její vůli dvůr její ve
 Vojetíně se všim přiviniestím, který po otcí řádně na ni spadl. V polovici 15. století
 pře se po Vojetíně Jan, jehož bratři byli Štěpán a Mělník. Štěpánovi (syn jeho byl Matěj)
 rapsal Jan v r. 1455 dvůr ve Vojetíně. Mělník pak v r. 1460 pokáněla Marketa z Vojetína,
 že jí mocí odjal cestu, která k jejím dědictví sluší, ji rozoral a na ni šel od mno-
 ha let. Jan z Vojetína říkal Fucabník; syn jeho Kristof ubožil ve dvůr v r. 1490
 svůj dvůr Vojetínský Matějovi z Kunderatic. Mělník z Vojetína prodal pak v r. 1505
 dvě polovice dvoře svou, jednoho usedlého, druhého pustého, kterí se mu po
 otcí jeho dostaly, na kterých Martin nebůtli seděl, svému bratanci Janu Tě-
 šovi za 10 kop měšenských. A ještě pánům z Bernštejna nalezl v 15. století
 dvůr ve Vojetíně. R. 1473 prodal však Jan z Bernštejna dvůr svůj ve Vojetíně
 Matějovi Mělníkovi z Dumanova a manšlece jeho Kuně za 80 al. uh. s kápravou

Uvod

šach vjuznuty, aby nikoho jiného za pána neměli, kterou pánu Semistýnské.
 10. svobodnýků dvorec, ve Vojetíně pánů pánů a porůznych dob ještě správny. R. 1571 jakub Dvo-
 řák a Bláží Janický stáir ve Vojetíně - Jana Ráčka, Václava syna jeho, manžel-
 ky Václavové Doroty a Markety, sestry Borotiny Šimro dvůr pak vložil ke statku Jpt-
 Kavalciemu. V 17. stol. měl jej pro Mandulene Dvoře František jakub Hoxlauer; a
 1671: změny se dvůr ten pustý, hověl jen místo stat. Vyněny měl - 1674 95 měř. R. 1679 pro-
 dala jej pání Maria Teutschmanová ještě s druhým dvorem ve Vojetíně, se statkem
 Opatkovským pánu na Semistýně Kristofu Šelipovi br. z Lichtentzerna. R. 1750 by-
 lo u něho 162 měř orné půdy, 15 měř ladem, 5 měř pastvir, z luk bylo 16 dvojspřečných
 vozů sena a 5 otav. Les u něho byl "Babica" na 5 měř a "Káj" na 6 měř.

V rodě Ráčků byl však ještě jeden dvůr. R. 1629 prodán byl dvůr Vojetínský
 od synů po Viktorinu Ráčkovi z Vojetína nejmladšímu synu Pavlovi, a r. 1641 kou-
 pil Matouš Ráček od nápadníky dvůr ve Vojetíně pro Pavlu Ráčkovi,
 vlastním bratru svým, synu Lukášovi Ráčkovi. Po Lukášovi měl jej Mikuláš
 Ráček a po něm Ondřej Ráček. R. 1674 čítán byl za půl dvora a měl 51 měř. R.
 1750 měl jej Josef Kronraf a bylo u něho 140 měř orných polí, ladem $4\frac{1}{8}$ míř,
 2 acykely zahrady, z luk bylo sena 8 vozů, otavy 2 vozy, rybník byl na 2 topy ka-
 pít násadly a les na 10 měř; z dvora toho platilo se desátkem ve plánné 7 mand. žita
 2 mand. ječ. 5 mand. ova, 1 mand. hrachy.

Dvůr Karasův koupil r. 1588 Pavel Karas od otce Jana. V 17. stol. měl jej
 Šebestián Karas a po něm Ondřej Karas. Byl r. 1674 za celý dvůr a měl
 51 měř. R. 1750 měl jej Šebestián Karas. polí orných 45 míř, ladem $\frac{1}{16}$, zahrad $\frac{1}{4}$ míř-
 ay, z luk sena na dvojspřečných vozů, lesa 4 míř. Dvůr ten došel v rodě atja-
 rosově. R. 1674 uvádí se ještě půl dvora Jana Kříže, který měl 61 měř. Ale r.
 1750 u dvora Křížova měřilo se 98 měř orných, 4 míř, ladem, 2 acykely zahra-
 dy a luk bylo 6 dvojspřečných vozů sena a 2 otavy, lesa bylo 6 měř.

Vynější panský dvůr je z bývalého dvora Hoxlauerova. Od pánů Semistýn-
 ských byl r. 1776 jako svob. dvůr oděněn za 4000 zl. prodán Antonínovi Chrástě

fovi, ale sám byl koupen r. 1859 Vilémem hrabětem pfitkovským za 36000 zl. k.
m. nároční, s 3 domky a místem stávkovým a lihovarou.

Úvod.

R. 1672 byli ve Vojetíně 4 svobodníci, desátek dávali do Dvorní a desátek země se
všech osimětů a jarek ositi; sli však nejvíce žito a oves. Farář se však musel stávkovati
Přemek panský, z něhož měl být 1 1/2 hopy žito a kolikis oves, byl však pustý. U desátek
země svobodního sedláka obdělávala se jen kochy, odkud měl se dávat dvorní země.

Farář však část Vojetína nalezla do Dvorní, a to r. 1691 dva svobodní sedláci.
Ale země jednoho byl pustý a přijala se ho velikost, a z země Křivova dávalo se do
Dvorní desátek žem 2 mand. žito a 4 oves. R. 1771 dva svobodníci dávali desátek do
Dvorní. Ještě r. 1771 nalezla část Vojetína K dvojnou správu do Dvorní, farářovi
ročně země dávali 3 vejce a z dvora Horkauova měl desátek 4 hopy žito a 1 1/2 h. oves.
Země Kati jsou: u Becně, na Bivonici, a Kacíně.

Časem tento, až na malé výjimky, vypsán v díle Vladivoda Moravského. Dělné číslo
213-220. Dvorního okres. Vydáno v Brně r. 1907. Uloženo v ústřední knihovně pod č. 76.